

stort problem, og at der er problemer med sundhedstilstanden ved ophold på stranden osv., og der er det jo rart at få taget fat. Men det drejer sig om de absolut største forureninger, og dermed har man valgt en delt finansiering.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Med afsæt i det, som vi dels har fået at vide i den gennemgang, dels det, man har kunnet indhente af viden inden, bl.a. også om Cheminovaf-oreningen, synes jeg da, at der er grund til at sætte et kvalificeret spørgsmålstejn ved, om der også er baggrund for, at det er de rigtige steder, man har startet.

Alt det kunne man jo få en ordentlig og fornuftig tilgang til, hvis man også fra regeringspartierne side gik ind i det her forslag på en konstruktiv og positiv måde. For når jeg hørte ordførerne, hørte jeg i virkeligheden, at man var enig i, at der skulle laves en sådan prioriteret indsats, og det vil jeg gerne gentage. Det må jo være, fordi man mener, at man også ud over de to steder, hvor man nu laver nogle midlertidige foranstaltninger, har brug for at prioritere indsatsen.

Må jeg så gentage, som jeg også har været inde på tidligere, at jeg jo ikke er den eneste, der mener det. Altså, jeg vil gerne citere professor Poul L. Bjerg fra Danmarks Tekniske Universitet, som siger, at der er brug for den fælles prioritering; at der er brug for statslige penge; at det næppe er realistisk at rydde op alle steder; og at det derfor er meget vigtigt, at der satses på de rigtige. Så der er altså folk uden for den her sal, som godt kan se, at det er den måde, det skal gøres på.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 84:

Forslag til folketingsbeslutning om anvendelse af et skærpet forsigtighedsprincip i forhold til nanoteknologiske produkter og processer.

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremsat 6/2 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Regeringen er enig med forslagsstilleren i, at der er god grund til at være opmærksom på udviklingen på det nanoteknologiske område, og der kan jeg så sige, at det er vi også allerede. Vi er allerede både opmærksomme på det og godt i gang med en lang række ting. Det vil jeg gerne komme nærmere ind på. Men jeg må så alligevel sige, at vi ikke kan støtte Enhedslistens beslutningsforslag. Vi mener for det første ikke, at tiden er inde til at lave sådan isoleret dansk lovgivning på det her felt.

Produkter, der indeholder nanomaterialer, er jo på linje med andre produkter underlagt produktsikkerhedsloven, og det er distributøren, der er ansvarlig for, at produktet kan anvendes, uden at det medfører sundhedsfare eller sikkerhedsfare. Hvis det så alligevel viser sig, at der er risiko forbundet med anvendelse af et produkt, kan myndighederne gribe ind.

Desuden gælder det også, at nanomaterialer er omfattet af kemikalielovgivningen, og et nanomateriale skal derfor som udgangspunkt reguleres på samme måde som det kemiske stof, det består af. Tilsvarende er det i EU's nye kemikalieregulering REACH, hvor de generelle regler også vil gælde for nanomaterialer. Hvis man opdager en særlig problematisk egenskab ved et stof – det kunne f.eks. være, at det er kræftfremkaldende – så kan man kræve godkendelse til at bruge det. Så det er altså ikke rigtigt at lægge til grund, at vi sådan står i et reguleringsmæssigt tomrum, når det gælder nanomaterialer. Der er en regulering, der selvfølgelig også omfatter dem.

Den anden grund, til at tiden ikke er inde til det beslutningsforslag, der ligger her, er den, at vi faktisk ikke ved nok om nanomaterialernes egenskaber til at vide, hvad der måtte være behov for at regulere. Der er også brug for en af-